

בס"ד, יום א' לס' וה' ברך את אברהם בכל, ט"ז חשון תשפ"ה

אמרו חז"ל (פסחים נד:): שאין אדם יודע במה משתכר. כידוע לכל, בעת דודים, כאשר הקב"ה מזכה שהורים מגיעים לשעה שמחתנים בן או בת, אזי מתקשים ביותר לממן את ההוצאות עד כדי לחץ הפוגע בשמחה, ורבים וטובים מסתובבים ומועקה בליבם מעול ההוצאות של תקופה זו.

בדרך הטבע אם לא יקדים האדם ויחסוך עבור הוצאה ענקית זו בשנים הראשונות אחרי נישואיו כאשר ההוצאות עדיין אינם גדולות, יעמוד בבוא היום בחוסר אונים.

לא רק שאין בזה מקטני אמנה שיש לו להיום ודואג ליום מחר דלגבי הוצאה מרובה של נישואי ילדים המחר כבר ישנו היום מטבע הדברים ואדרבה זהו חלק מחיובי ההשתדלות.

הדרך שנהגו בכל הדורות הי' לחסוך לנדוניית בניו ובנותיו במשך שנים, ופרוטה לפרוטה מצטרפת לסכום מכובד עד כדי שיש בו כדי סמיכה לנישואי הילדים. גם היום משפחות שראו איך התנהגו הוריהם עושים כן.

אמנם כיום הכסף מאבד ערכו משנה לשנה והיוקר מאמיר התשואה מהחזקת כסף מזומן בבנקים היא מזערית, וכ"ש שלא בבנקים שהסיכון לאיבוד הקרן גדול מאוד. הצורך בחיסכון שיש בו תשואה הוא גם הסיבה הישירה שרבו המתפתים ונותנים אמון לדברים שאין בהם ממש ואפי' לנוכלים, ומאמינים להבטחות של רווחים גבוהים ולצערנו מפסידים את הקרן ועוד נהיים בעלי חובות וד"ל.

השוק מלא היום עם יועצים למיניהם והצעות להשקעות למיניהם שיש להם אינטרסים שלהם ועיניהם על כסף וכמעט בטוח שלא יהי' רווח מעצותיהם ויותר קרוב שגם הקרן ירד לטמיון.

אין במכתב זה המלצה על איזה השקעה וגם לא עם מי להתייעץ.

ואסיים בברכת כהן

אברהם יצחק גפן